Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: ”Helten”, i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278144480/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

om hende. Hun greb sig til den pelskantede Sømandshue og klamrede Hånden i Eriks Skulder.

„Nej, men Erik da, at vi skulde denne Vej til ham, netop i Dag!"

Erik Lange standsede, stindede sig mod Stokken og snappede Vejret gennem Tænderne. Skyerne fløj over det rygende Hav og dukkede det dirrende Lys. Ude i Pakhusbugtens yderste Spids skimtedes en Damper, svajende for Anker, kørende omkring med Bagstavnen dybt sænket. Den prøvede at ride Stormen af uden de dyre Havnepenge.

Han vendte Hovedet og så tilbage. Derinde bag de lange Moler, som Skummet i Dag hyllede som i Snefog, rokkede og svingede en Flok af sorte Master. Alle de hjemlige Fartøjer var tyet i Havn. I vældige Trappetrin sank Havnebankerne ned mod Bassinet, med et bitte Hus på hvert Trin, deres eget øverst, så Havnefogedens, så Assistentens, og nederst, for Bakkernes Fod, Købmandsgården

At Mennesker kunde bo dér, under Stormen, på Øens Hæld, midt i Havet — —

„Ja," han klemte hendes Hånd, „nu må vi jo lære vor Ø at kende."

„Jamen —" hun så på ham, „fordi de tog den Plan fra dig, så —"

„Den Plan — den var min eneste, mit Arbejde på den al den Indsats, jeg kunde give i min Videnskab, til Menneskehedens Bedste Nu blev den jo til Virkelighed. Nu må jeg søge Hjælp for mig selv."

„Ja, kom så," hun knugede til om hans Skulder, „så løber vi om vor Ø!"

„Nåh —" de svajede helt rundt, her hvor de stod, støttede mod hinanden, „det tror jeg dog, vilde blive for drøjt — at løbe en Tredjedel Kvadratmil i den Storm!"

„Tænk, er det ikke mere — og her er vi ganske ene i Havet," hun gøs ind mod ham, „med syv Mil til Jylland, med syv Mil til Sverrig —"

„Med otte til nærmeste Søsterø og ti til Sjælland," smilte han, „kom nu, mit Barn"

Og de amplede videre frem. Forude rejste Brændin-